

der ikke ligger synderlig Vægt paa hele denne Sag, stiller Forholdet sig naturligvis anderledes. Mener den højtaerede Minister ikke, at Sagen har nogen videre Betydning, er det forklarligt, at han ikke har anmodet Ædruelighedskommissionen om en saadan Undersøgelse. Jeg føler mig vedblivende i Henhold til de Grunde, jeg har anført, overbevist om, at denne Sag er af overordentlig stor Betydning, at Udviklingen vil vise sig at gaa i Retning af de stærkere Ølsorter, og at dette vil faa uheldige Virkninger. Derfor maa jeg vedblivende hævde, at det havde været ønskeligt, at Ministeren i hvert Fald havde foranlediget, at Sagen blev undersøgt af Ædruelighedskommissionen.

Indenrigsministeren (Kragh): Naar jeg har sagt, at der ikke ligger den Vægt paa denne Sag, som det ærede Medlem Hr. Heilesen ønsker at tillægge den, er det jo ikke, fordi jeg — som jeg forstod, det ærede Medlem vilde skyde mig i Skoene — ikke mener, at der ligger Vægt paa, at Ædruelighedsarbejdet her i Landet fremmes. Min Udtalelse hvilede paa den Betragtning, at efter min Overbevisning — for at gentage det, jeg har sagt det før — vil efter Restriktionernes Ophævelse og Indførelsen af de ændrede Skatteregler det store Ølforbrug vedvarende holde sig til de lettere Ølsorter. Det Billede, som det ærede Medlem opstillede af Fremtidens Forbrug, er derfor efter min Opfattelse kun et Skræmmebillede. Det ærede Medlem sagde, at jeg var den eneste, der kunde sætte Ædruelighedskommissionen i Gang med at undersøge hele dette Spørgsmaal, fordi jeg var den eneste, der kunde give den Sikkerhed for, at den kunde faa Tid til at udføre dette Arbejde. Her er det ærede Medlem fuldkommen paa Vildspor. Jeg vidste, at det var Ædruelighedskommissionens Formands Stilling, at han vilde have denne Sikkerhed, men netop derfor kunde jeg ikke rette nogen Henstilling til Ædruelighedskommissionen, idet jeg nemlig ikke kunde fremskaffe en saadan Sikkerhed, eftersom hvilke som helst to Medlemmer i Afviklingsudvalget, som kunde blive enige derom, kunde forlange Restriktionerne indbragt for den høje Rigsdag, og disse derefter vilde bortfalde, saafremt deres Opretholdelse ikke vedtoges enslydende i begge Rigsdagens Ting. Derfor kunde jeg ikke gøre det, som det ærede Medlem Hr. Heilesen forlanger, at jeg skulde have gjort.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Indstillingen fra Udvalgets Flertal (se Tillæg B. Sp. 53)

vedtoges med 83 Stemmer mod 30.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 111 af 1. April 1922 om Beskatning af Øl.

(Første Behandling findes i Tidende Sp. 5816; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 2673).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Hedegaard): Som man ser i Betænkningen, er der heller ikke om dette Lovforslag opnaaet Enighed i Udvalget. Det fremgaar ogsaa af de Udtalelser, der kom frem under den sidste Sag, som var til Behandling. Der er af et Flertal, Venstre og de Konservative, stillet to Ændringsforslag, som begge er tiltraadt af Finansministeren. Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 gaar ud paa at sætte en noget anden Skala for de Lettelser, der tilstaaes Bryggerierne for de første Indbryg, saaledes at de ganske særlig kommer de smaa Bryggerier til gode; jeg kan sige det saadan, at det stærkere Grad end tidligere kommer de smaa Bryggerier til gode og derved letter dem Konkurrencen overfor de store. Denne Ændring vil betyde ca. 80 000 Kr. mindre Indtægt for Staten. Ændringsforslag Nr. 2 til § 9 skyldes et Ønske, der er fremsat fra alle Sider om, at man faar en bestemt Dag, der ligger 3 Maaneder frem, paa hvilken Loven skulde træde i Kraft, saaledes at ikke nogle kan komme før andre, men saaledes at man kan være i Stand til at komme ind under de nye Forhold samtidig. Der er fremkommet Udtalelser om, at man frygtede for, at man kun indenfor den nye Skattegrænse, der tillades i det foreliggende Lovforslag, med en Indbrygningsprocent af mellem 2½ og 3½ pCt. maatte brygge Pilsnerøl og ikke maatte kalde dette Øl Lagerøl. Jeg vil i den Anledning udtale, at jeg ikke har forstaaet Bestemmelsen, som om noget saadant skulde være forbudt. Man maa